

trouwen. Bovendien vreesde men bij een speciale kinderrechter een te grote eenzijdigheid, gericht uitsluitend op het belang van het kind, met voorbijzien van rechten van ouders en de belangen van de rechtsorde.

Wat houdt kinderrechtspraak in? Wij verstaan daar nu onder alle rechterlijke bemoeiingen, die het gezag over minderjarigen betreffen, benevens de strafrechtspraak ten aanzien van kinderen.

Bij de voorbereiding van het instituut kinderrechter heeft men in de eerste plaats gedacht aan de kinderrechter als strafrechter. Het heeft er naar uitgezien, dat hij ook als zodanig zijn entree zou maken. Bij het ontwerp van de herziening van het strafprocesrecht in 1918 was een ministerieel voorstel tot instelling van een enkelvoudige kamer bij de arrondissementsrechtbanken voor de behandeling van kinderkzaken onder nader te bepalen voorwaarden. De pleitbezorgers voor kinderrechtbanken gingen dit echter niet ver genoeg. De dames *J. A. van Verschuer* en *L. M. van den Bergh* wijdde in resp. 1912 en 1915 een academisch proefschrift aan dit onderwerp. Baronesse van Verschuer geeft een uitgebreid overzicht van buitenlandse kindervetten. Mevrouw Van den Bergh vergelijkt de Belgische kindervetten van 1912 met de Nederlandse kindervetten. Beiden zijn onder de indruk van een soort preventief toezicht onder de leiding van een kinderrechter, hetwelk radicaler ingrijpen: verwijdering van het gevaarlopende kind uit het gezin, kan voorkomen, nl. het instituut 'probation' in Engeland, 'patronage' in België. Gesteund door hun hoogleraren in het strafrecht *D. Simons* en *C. A. van Hamel*, die beiden grote ijveraars voor kinderstrafrecht waren, pleitten zij voor invoering van een kinderrechter, die meer doet dan vonnis wijzen, nl. zich ook daadwerkelijk bezig houdt met de gevaarlopende jeugd. Prae-adviezen voor de Nederlandse Juristenvereniging in 1917 uitgebracht door *mrs. A. de Graaf* en *J. A. A. Bosch* gaan ook in deze richting. De laatste acht voor het welslagen van kinderrechtspraak een goed georganiseerd patronaat, gesteund door de rechter, een tussenmaatregel tussen niets doen en verwijderen uit het milieu, noodzakelijk.

Naast de kinderstrafwet was in 1905 ook in werking getreden de civiele kindervet, die een einde maakte aan de vrijwel onbepaalde ouderlijke macht. Op bepaalde in de wet genoemde gronden konden kinderen aan de macht van ouders, die hun plicht tot verzorging en opvoeding niet nakwamen, worden onttrokken en aan